

॥ तैत्तिरीय ब्राह्मणम् ॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके तृतीयः प्रपाठकः ॥

दे॒वा॒सुराः संय॑त्ता आसन्। ते दे॒वा वि॑ज॒यमु॑प॒यन्तः।
अ॒ग्नी॒षोम॑योस्तेज॒स्विनी॑स्त॒नूः स॒न्त्य॑दधत। इ॒दमु॑ नो
भवि॑ष्यति। यदि॑ नो जे॒ष्यन्ती॑ति। तेना॒ग्नी॒षोमा॒वपा॑क्रामताम्।
ते दे॒वा वि॒जित्य॑। अ॒ग्नी॒षोमा॒वन्वै॑च्छन्। तेऽ॒ग्नि॒मन्व॑-
विन्दन्तु॒षूथ्स॑न्नम्। तस्य॑ विभ॑क्तीभिस्तेज॒स्विनी॑स्त॒नू-
रवा॑रुन्धत॥१॥

ते सोम॑मन्व॑विन्दन्। तम॑घ्नन्। तस्य॑ यथाऽभि॒ज्ञाय॑
त॒नूर्व्य॑गृह्णत। ते ग्र॒हा॑ अभवन्। तद्ग्र॒हाणां॑ ग्र॒हृत्व॑म्। यस्यै॒वं
वि॒दुषो॑ ग्र॒हा॑ गृह्णन्ते॑। तस्य॑ त्वै॒व गृ॑ही॒ताः। नाना॑ऽऽग्ने॒यं
पुनरा॒धेये॑ कुर्यात्। यदना॑ग्ने॒यं पुनरा॒धेये॑ कुर्यात्। व्यृ॒द्धमे॒व
तत्॥२॥

अना॑ग्ने॒यं वा ए॒तत्क्रि॑यते। यथ्स॒मिध॒स्त॒नून॑पा॒तमि॒डो
ब॒र्हिर्य॑जति। उ॒भावा॑ग्ने॒यावा॒ज्य॑भागौ स्याताम्। अना॑ज्य॒भागौ
भव॑त॒ इत्या॑हुः। यदु॒भावा॑ग्ने॒याव॑न्व॒श्चा॒विति॑। अ॒ग्नये॑
प॒र्वमा॒नायो॒त्तरः॑ स्यात्। यत्प॒र्वमा॒नाय॑। तेनाऽऽज्य॑भागः।
तेन॑ सौ॒म्यः। बुध॑न्वत्याग्ने॒यस्याऽऽज्य॑भागस्य पुरोऽनु॒वाक्या॑
भव॑ति॥३॥

यथा सुप्तं बोधयति। तादृगेव तत्। अग्निन्यक्ताः
पत्नीसंयाजानामृचः स्युः। तेनाऽऽग्नेयं सर्वं भवति।
एकधा तेजस्विनीं देवतामुपैतीत्याहुः। सैनमीश्वरा प्रदह
इति। नेति ब्रूयात्। प्रजननं वा अग्निः। प्रजननमेवोपैतीति।
कृतयजुः सम्भृतसम्भार इत्याहुः॥४॥

न सम्भृत्याः सम्भाराः। न यजुः कार्यमिति। अथो खलु।
सम्भृत्या एव सम्भाराः। कार्यं यजुः। पुनराधेयस्य समृद्धौ।
तेनोपांशु प्रचरति। एष्य इव वा एषः। यत्पुनराधेयः।
यथोपांशु नष्टमिच्छति॥५॥

तादृगेव तत्। उच्चैः स्विष्टकृतमुत्सृजति। यथा नष्टं
वित्त्वा प्राहायमिति। तादृगेव तत्। एकधा तेजस्विनीं
देवतामुपैतीत्याहुः। सैनमीश्वरा प्रदह इति। तत्तथा नोपैति।
प्रयाजानूयाजेष्वेव विभक्तीः कुर्यात्। यथापूर्वमाज्यभागौ
स्याताम्। एवं पत्नीसंयाजाः॥६॥

तद्वैश्वानरवत्प्रजननवत्तरमुपैतीति। तदाहुः। व्यृद्धं वा एतत्।
अनाग्नेयं वा एतत्क्रियत इति। नेति ब्रूयात्। अग्निं
प्रथमं विभक्तीनां यजति। अग्निमुत्तमं पत्नीसंयाजानाम्।
तेनाऽऽग्नेयम्। तेन समृद्धं क्रियत इति॥७॥

अरुन्धतेव तद्वदिति सम्भृतसम्भार इत्याहुर्लिच्छति पत्नीसंयाजा नवं च॥_____ [१]

देवा वै यथादर्शं यज्ञानाहरन्त। योऽग्निष्टोमम्। य

उक्थ्यम्। योऽतिरात्रम्। ते स॒हैव सर्वे वाज॒पेय॑मपश्यन्। ते।
अ॒न्योऽन्य॑स्मै नातिष्ठन्त। अ॒हम॒नेन॑ यजा॒ इति॑। तेऽब्रुवन्।
आ॒जिम॒स्य धा॑वा॒मेति॑॥८॥

तस्मिन्ना॒जिम॑धावन्। तं बृह॒स्पति॑रुद॒जयत्। तेना॑यजत।
स स्वा॒रा॑ज्यमगच्छत्। तमिन्द्रोऽब्रवीत्। माम॒नेन॑
याजयेति॑। तेनेन्द्र॑मयाजयत्। सोऽग्रं दे॒वता॑नां प॒र्येत्।
अगच्छ॑त्स्वा॒रा॑ज्यम्। अतिष्ठन्तास्मै ज्यैष्ठ्या॑य॥९॥

य ए॒वं वि॒द्वान् वा॑ज॒पेये॑न् यज॑ते। गच्छ॑ति स्वा॒रा॑ज्यम्।
अग्रं॑ समा॒नानां॑ प॒र्येति॑। तिष्ठ॑न्तेऽस्मै ज्यैष्ठ्या॑य। स वा ए॒ष
ब्रा॑ह्म॒णस्य॑ चै॒व रा॑ज॒न्यस्य॑ च य॒ज्ञः। तं वा ए॒तं वा॑ज॒पेय॑
इत्या॑हुः। वा॒जाप्यो॑ वा ए॒षः। वाज॑ः ह्ये॒तेन॑ दे॒वा ऐ॒प्सन्।
सोमो॑ वै वा॒ज॒पेयः॑। यो वै सोमं॑ वाज॒पेयं॑ वेद॑॥१०॥

वा॒ज्यैवैनं॑ पी॒त्वा भ॑वति। आऽस्य॑ वा॒जी जा॑यते। अन्नं॑ वै
वा॒ज॒पेयः॑। य ए॒वं वेद॑। अत्य॑न्नम्। आऽस्या॑न्नादो जा॑यते।
ब्रह्म॑ वै वा॒ज॒पेयः॑। य ए॒वं वेद॑। अत्ति॑ ब्रह्म॒णाऽन्नम्॑। आऽस्य॑
ब्रह्मा॑ जा॑यते॥११॥

वा॒ग्वै वाज॑स्य प्रस॒वः। य ए॒वं वेद॑। क॒रोति॑ वा॒चा वी॒र्य॑म्।
ऐ॒नं वा॒चा गच्छ॑ति। अपि॑वर्ती वाचं॑ वदति। प्र॒जाप॑तिर्दे॒वेभ्यो॑
य॒ज्ञान्वादि॑शत्। स आ॒त्मन्वा॑ज॒पेय॑मधत्त। तं दे॒वा अब्रुवन्।
ए॒ष वा॒व य॒ज्ञः। यद्वा॑ज॒पेयः॑॥१२॥

अप्ये॒व नोऽत्रा॑स्त्विति॑। तेभ्य॑ ए॒ता उज्जि॑तीः प्रायच्छत्। ता

वा ए॒ता उ॒ज्जित॑यो॒ व्याख्या॑यन्ते। य॒ज्ञस्य॑ सर्व॒त्वाय॑।
दे॒वता॑ना॒मनि॑र्भा॒गाय॑। दे॒वा वै ब्र॑ह्म॒णश्चा॒न्नस्य॑ च
शम॑ल॒मपा॑घ्नन्। यद्व॒ह्मणः॑ शम॑ल॒मासी॑त्। सा गा॒था
ना॒राश॑ऽस्य॒भवत्। यद॒न्नस्य॑। सा सुरा॑॥१३॥

तस्मा॑द्वा॒यत॑श्च म॒त्तस्य॑ च॒ न प्र॑ति॒गृह्य॑म्। यत्प्र॑ति॒गृह्णी॑यात्।
शम॑लं॒ प्रति॑गृह्णीयात्। सर्वा॑ वा ए॒तस्य॑ वा॒चोऽव॑रुद्धाः।
यो वा॑ज॒पेय॑या॒जी। या पृ॑थि॒व्यां याऽग्नौ॑ या र॑थन्त॒रे।
याऽन्तरि॑क्षे॒ या वा॒यौ या॑ वा॒मदे॒व्ये। या दि॒वि
याऽऽदि॒त्ये या बृ॑ह॒ति। याऽप्सु॑ यौष॑धीषु॒ या वन॑स्पतिषु।
तस्मा॑द्वा॒जपे॑यया॒ज्यात्वि॑जीनः। सर्वा॑ ह्य॒स्य वा॒चो-
ऽव॑रुद्धाः॥१४॥

धा॒वामे॒ति ज्ये॑ष्ठाय॒ वेदं ब्र॑ह्मा जा॒यते वा॒जपे॑यः सुराऽऽत्वि॑जीन॒ एकं॑ च॥ [२]

दे॒वा वै यद॒न्यैर्ग्र॑हैर्य॒ज्ञस्य॑ नावा॒रुन्ध॑त। तद॑ति॒ग्राह्यै॑रति॒गृह्या॑-
वा॒रुन्ध॑त। तद॑ति॒ग्राह्या॑णामति॒ग्राह्य॑त्वम्। यद॑ति॒ग्राह्या॑ गृह्यन्ते॑।
यदे॒वान्यै॑र्ग्र॒हैर्य॒ज्ञस्य॑ नाव॑ रुन्धे। तदे॒व तैर॑ति॒गृह्या॑व॑ रुन्धे। पञ्च
गृह्य॑न्ते। पाङ्क्तौ य॒ज्ञः। यावा॑ने॒व य॒ज्ञः। तमा॑स्वाऽव॑ रुन्धे॥१५॥

सर्व॑ ए॒न्द्रा भ॑वन्ति। ए॒कधै॑व यज॑मान इन्द्रि॒यं द॑धति।
स॒प्तद॑श प्राजाप॒त्या ग्र॑हा गृह्यन्ते। स॒प्तद॑शः प्र॒जाप॑तिः।
प्र॒जाप॑ते॒राप्त्यै॑। ए॒कय॑र्चा गृह्णाति। ए॒कधै॑व यज॑माने वी॒र्यं
द॑धाति। सोम॒ग्रहा॑ऽश्च सुरा॒ग्रहा॑ऽश्च गृह्णाति। ए॒तद्वै दे॒वानां॑
पर॒मम॑न्नम्। यथ्सोमः॥१६॥

ए॒तन्म॑नु॒ष्या॑णाम्। य॒थ्सुरा॑। प॒रमे॑णै॒वास्मा॑ अ॒न्नाद्ये॑नाव॒र-
म॒न्नाद्य॑मव॒ रुन्धे॑। सो॒मग्र॒हान्गृ॑ह्णाति। ब्रह्म॑णो॒ वा ए॒तत्तेजः॑।
य॒थ्सोमः॑। ब्रह्म॑ण ए॒व तेज॑सा॒ तेजो॑ यज॑माने दधाति।
सुरा॑ग्र॒हान्गृ॑ह्णाति। अ॒न्नस्य॑ वा ए॒तच्छ॑म॒लम्। य॒थ्सुरा॑॥१७॥

अ॒न्नस्यै॒व श॑म॒लेन॑ श॒मलं॑ यज॑मानादप॑हन्ति। सो॒मग्र॒हाःश्च॑
सुरा॑ग्र॒हाःश्च॑ गृह्णाति। पु॒मान् वै सोमः॑। स्त्री॒ सुरा॑।
तन्मि॑थुनम्। मि॒थुनमे॒वास्य॑ तद्य॒ज्ञे क॑रोति प्र॒जन॑नाय।
आ॒त्मान॑मे॒व सोम॑ग्र॒हैः स्पृ॑णोति। जा॒याः सुरा॑ग्र॒हैः।
तस्मा॑द्वाज॑पेयया॒ज्यंमुष्मि॑ल्लो॒के स्त्रियः॑ स॒म्भव॑ति।
वा॒ज॒पेया॑भिजि॒तः ह्य॑स्य॥१८॥

पूर्वे॑ सोम॑ग्र॒हा गृ॑ह्यन्ते। अप॑रे सुरा॑ग्र॒हाः। पुरो॑ऽक्षः
सोम॑ग्र॒हान्त्सा॑दयति। प॒श्चाद॑क्षः सुरा॑ग्र॒हान्। पा॒पव॑स्य॒सस्य॑
वि॒धृत्यै॑। ए॒ष वै यज॑मानः। य॒थ्सोमः॑। अ॒न्नः सुरा॑।
सोम॑ग्र॒हाःश्च॑ सुरा॑ग्र॒हाःश्च॑ व्यति॑षजति। अ॒न्नाद्ये॑नै॒वैनं॑
व्यति॑षजति॥१९॥

स॒म्पृचः॑ स्थ॒ सं मा॑ भ॒द्रेण॑ पृ॒ङ्केत्या॑ह। अ॒न्नं वै भ॒द्रम्। अ॒न्ना-
द्ये॑नै॒वैनः॑ सः सृ॑जति। अ॒न्नस्य॑ वा ए॒तच्छ॑म॒लम्। य॒थ्सुरा॑।
पा॒प्मेव॑ खलु॒ वै श॑म॒लम्। पा॒प्मना॑ वा ए॒नमे॑तच्छ॑म॒लेन॑
व्यति॑षजति। य॒थ्सोम॑ग्र॒हाःश्च॑ सुरा॑ग्र॒हाःश्च॑ व्यति॑षजति।
वि॒पृचः॑ स्थ॒ वि मा॑ पा॒प्मना॑ पृ॒ङ्केत्या॑ह। पा॒प्मनै॒वैनः॑ श॑म॒लेन॑
व्याव॑र्तयति॥२०॥

तस्माद्वाजपेययाजी पूतो मेध्यो दक्षिण्यः। प्राङ्द्ववति
 सोमग्रहैः। अमुमेव तैर्लोकमभिजयति। प्रत्यङ्गसुराग्रहैः।
 इममेव तैर्लोकमभिजयति। प्रतिष्ठन्ति सोमग्रहैः। यावदेव
 सत्यम्। तेन सूयते। वाजसृज्यः सुराग्रहान् हरन्ति।
 अनृतेनैव विशः सः सृजति। हिरण्यपात्रं मधोः पूर्णं
 ददाति। मध्व्योऽसानीति। एकधा ब्रह्मण उप हरति।
 एकधैव यजमान् आयुस्तेजो दधाति॥ २१॥

आत्वाऽवं रुन्धे सोमः शर्मलं यथसुरा ह्यस्येनं व्यतिपजति व्यावर्तयति सृजति चत्वारि च॥ ——— [३]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। नाग्निष्टोमो नोक्थ्यः। न षोडशी नाति-
 रात्रः। अथ कस्माद्वाजपेये सर्वे यज्ञक्रतवोऽव्रुध्यन्त इति।
 पशुभिरिति ब्रूयात्। आग्नेयं पशुमालभते। अग्निष्टोममेव
 तेनाव रुन्धे। ऐन्द्राग्नेनोक्थ्यम्। ऐन्द्रेण षोडशिनः स्तोत्रम्।
 सारस्वत्याऽतिरात्रम्॥ २२॥

मारुत्या बृहतः स्तोत्रम्। एतावन्तो वै यज्ञक्रतवः।
 तान्पशुभिरेवाव रुन्धे। आत्मानमेव स्पृणोत्यग्निष्टोमेन।
 प्राणापानावुक्थ्येन। वीर्यः षोडशिनः स्तोत्रेण।
 वाचमतिरात्रेण। प्रजां बृहतः स्तोत्रेण। इममेव
 लोकमभिजयत्यग्निष्टोमेन। अन्तरिक्षमुक्थ्येन॥ २३॥

सुवर्गं लोकः षोडशिनः स्तोत्रेण। देवयानानेव पथ
 आरोहत्यतिरात्रेण। नाकः रोहति बृहतः स्तोत्रेण। तेज
 एवाऽऽत्मन्धत्त आग्नेयेन पशुना। ओजो बलमैन्द्राग्नेन।

इन्द्रियमैन्द्रेण। वाचः॑ सारस्वत्या। उभावेव देवलोकं
च मनुष्यलोकं चाभिजयति मारुत्या वशया॑। सप्तदश
प्राजापत्यान्पशूनालभते। सप्तदशः प्रजापतिः॥ २४॥

प्रजापतेरास्यै॑। श्यामा एक॑रूपा भवन्ति। एवमिव हि
प्रजापतिः समृद्धौ॑। तान्पर्यग्निकृतानुत्सृजति। मरुतो॑
यज्ञमजिघा॑सन्प्रजापतेः। तेभ्य॑ एतां मारुतीं वशामालभत।
तयैवैनानशमयत्। मारुत्या प्रचर्य॑। एतान्त्संज्ञपयेत्। मरुत॑
एव शमयित्वा॥ २५॥

एतैः प्रचरति। यज्ञस्याघा॑ताय। एक॑धा व॒पा जुहोति।
एक॑देवत्या हि। एते। अथो॑ एक॒धैव यज॑माने वीर्यं दधाति।
नैवा॒रेण॑ सप्तदशशरावेणै॒तरहि॑ प्रचरति। एतत्पु॒रोडा॒शा
ह्येते। अथो॑ पशूनामेव छिद्रमपि दधाति। सारस्वत्योत्तमया
प्रचरति। वाग्वै सरस्वती। तस्मात्प्राणानां वागुत्तमा। अथो॑
प्रजापतावेव यज्ञं प्रतिष्ठापयति। प्रजापतिरु॒हि वाक्।
अप॑न्नदती भवति। तस्मान्मनुष्याः॑ सर्वा वाचं वदन्ति॥ २६॥

अतिरात्रमन्तरिक्षमुक्थ्येन प्रजापतिः शमयित्वोत्तमया प्रचरति षट् च॥ [४]

सावि॒त्रं जुहोति॑ कर्मणः कर्मणः पुरस्तात्। कस्तद्वेदेत्याहुः।
यद्वाज॒पेय॑स्य पूर्वं यदप॑रमिति। स॒वि॒तृप्र॑सूत एव यथापूर्वं
कर्माणि करोति। सव॑नेसवने जुहोति। आक्रम॑णमेव
तत्सेतुं यज॑मानः कुरुते। सुव॑र्गस्य लो॒कस्य॑ समृद्धौ॑।
वाचस्पति॑र्वाचम॒द्य स्व॑दाति न इत्याह। वाग्वै देवानां॑

पुराऽन्नमासीत्। वाचमेवास्मा अन्नं स्वदयति॥२७॥

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति रथमुपावहरति विजित्यै।
वाजस्य नु प्रसवे मातरं महीमित्याह। यच्चैवेयम्।
यच्चास्यामधि। तदेवाव रुन्धे। अथो तस्मिन्नेवोभयेऽभि-
षिच्यते। अप्स्वन्तरमृतमप्सु भेषजमित्यश्वान्प्लूयति।
अप्सु वा अश्वस्य तृतीयं प्रविष्टम्। तदनुवेनन्ववप्लवते।
यदप्सु प्लूयति॥२८॥

यदेवास्याप्सु प्रविष्टम्। तदेवाव रुन्धे। बहु वा अश्वो-
ऽमेध्यमुपगच्छति। यदप्सु प्लूयति। मेध्यानेवै-
नान्करोति। वायुर्वा त्वा मनुर्वा त्वेत्याह। एता वा एतं देवता
अग्रे अश्वमयुञ्जन्। ताभिरेवैनान् युनक्ति। सवस्योज्जित्यै।
यजुषा युनक्ति व्यावृत्त्यै॥२९॥

अपात्रपादाशुहेमन्निति सम्मार्ष्टि। मेध्यानेवैनान्करोति।
अथो स्तौत्येवैनानाजिः संरिष्यतः। विष्णुक्रमान्क्रमते।
विष्णुरेव भूत्वेमाँल्लोकानभिजयति। वैश्वदेवो वै रथः। अङ्को
न्यङ्कावभितो रथं यावित्याह। या एव देवता रथे प्रविष्टाः।
ताभ्य एव नमस्करोति। आत्मनोऽनार्त्यै। अशमरथं
भावुकोऽस्य रथो भवति। य एवं वेद॥३०॥

स्वदयति प्लूयति व्यावृत्त्या अनार्त्यै द्वे च॥ [५]

देवस्याहः संवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता वाजं
जेषमित्याह। संवितृप्रसूत एव ब्रह्मणा वाजमुञ्जयति।

देवस्याह॑ स॒वितुः प्र॑स॒वे बृ॒हस्पति॑ना वाज॒जिता॒ वर्षि॑ष्ठं
नाक॑ रुहेय॒मित्या॑ह। स॒वितृप्र॑सूत ए॒व ब्र॒ह्मणा॒ वर्षि॑ष्ठं
नाक॑ रोहति। चात्वा॑ले रथच॒क्रं नि॒र्मित॑ रोहति। अतो॒ वा
अङ्गि॑रस उत्त॒माः सु॒वर्गं लो॒कमा॑यन्। सा॒क्षादे॒व यज॑मानः
सुव॒र्गं लो॒कमे॑ति। आवे॑ष्टयति। वज्रो॒ वै रथः॑। वज्रेणै॒व
दिशो॑ऽभिज॑यति॥ ३१॥

वा॒जिना॒ स॒मं गा॑यते। अन्नं॒ वै वाजः॑। अन्नमे॒वाव॑ रुन्धे।
वा॒चो वर्ष्म॑ दे॒वेभ्यो॑ऽपा॑क्रामत्। तद्वन॒स्पती॒न्प्रावि॑शत्। सैषा
वा॒ग्वन॒स्पति॑षु वदति। या दु॒न्दुभौ। तस्मा॑द्दु॒न्दुभिः सर्वा॑ वाचो॒
ऽति॑वदति। दु॒न्दुभीन्त्स॒माघ्न॑न्ति। प॒र॒मा वा ए॒षा वाक्॥ ३२॥

या दु॒न्दुभौ। प॒र॒मयै॒व वा॒चाऽव॑रां वाच॒मव॑ रुन्धे। अथो॑ वा॒च
ए॒व वर्ष्म॑ यज॑मानोऽव॑ रुन्धे। इन्द्रा॑य॒ वाचं॑ वद॒तेन्द्रं॑ वाजं
जा॒पय॑तेन्द्रो वाज॑मजयि॒दित्या॑ह। ए॒ष वा ए॒तर॑हीन्द्रः। यो
यज॑ते। यज॑मान ए॒व वाज॑मुज्जयति। स॒प्तद॑श प्रव्या॒धाना॒जिं
धा॑वन्ति। स॒प्तद॑श॒ स्तो॒त्रं भ॑वति। स॒प्तद॑शसप्तदश
दी॒यन्ते॥ ३३॥

स॒प्तद॑शः प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑ते॒रात्यै॑। अर्वा॑ऽसि॒ सप्ति॑रसि
वा॒ज्यंसी॑त्याह। अ॒ग्निर्वा॑ अर्वा॑। वा॒युः सप्तिः॑। आ॒दित्यो
वा॒जी। ए॒ताभि॑रे॒वास्मै॑ दे॒वता॑भिर्दे॒वर॑थं यु॒नक्ति॑। प्र॒ष्टिवा॒हिर्न
यु॒नक्ति॑। प्र॒ष्टिवा॒ही वै दे॑वर॒थः। दे॒वर॑थमे॒वास्मै॑ यु॒नक्ति॥ ३४॥

वाजिनो॒ वाजं॑ धावत॒ काष्ठां॑ गच्छ॒तेत्या॑ह। सु॒वर्गो॑ वै लो॒कः

काष्ठा॥ सु॒व॒र्गमे॒व लो॒कं य॑न्ति। सु॒व॒र्गं वा ए॒ते लो॒कं
य॑न्ति। य आ॒जिं धा॑वन्ति। प्राश्चो॑ धावन्ति। प्राडि॑व हि
सु॒व॒र्गो लो॒कः। च॒त॒सृभि॑रनु॑ मन्त्रयते। च॒त्वारि॑ छन्दा॑सि।
छन्दा॑भिरे॒वैनान्॑ सु॒व॒र्गं लो॒कं ग॑मयति॥ ३५॥

प्र वा ए॒तेऽस्मा॑ल्लो॒काच्च॑वन्ते। य आ॒जिं धा॑वन्ति। उदं॑ च॒
आ॑वर्तन्ते। अ॒स्मादे॒व तेन॑ लो॒कान्न॑यन्ति। र॒थवि॑मोच॒नीयं
जु॑होति॒ प्रति॑ष्ठित्यै। आ मा॒ वाज॑स्य प्रस॒वो ज॑ग॒म्यादि॒त्याह॑।
अन्नं॑ वै वाजः॑। अन्न॑मे॒वाव॑ रुन्धे। य॒था लो॒कं वा ए॒त उ॒ञ्ज॑यन्ति।
य आ॒जिं धा॑वन्ति॥ ३६॥

कृ॒ष्णलं॑ कृ॒ष्णलं॑ वाज॒सृद्भ्यः॑ प्रय॑च्छति। यमे॒व ते
वाजं॑ लो॒कमु॒ञ्ज॑यन्ति। तं प॑रि॒क्रीया॑व॒ रुन्धे॑। ए॒क॒धा
ब्र॒ह्मण॑ उ॒प॑हरति। ए॒क॒धैव॑ यज॑माने वी॒र्यं॑ दधाति।
दे॒वा वा ओष॑धीष्वा॒जिम॑युः। ता बृ॒हस्प॑तिरुद॑जयत्।
स नी॒वारा॑न्नि॒रवृ॑णीत। तन्नी॒वारा॑णां नी॒वार॒त्वम्।
नै॒वार॒श्चरु॑र्भवति॥ ३७॥

ए॒तद्वै दे॒वानां॑ प॒रम॑मन्नम्। यन्नी॒वारा॑ः। प॒रमे॑णैवास्मां
अ॒न्नाद्ये॑ना॒वर॑म॒न्नाद्य॑मव॒ रुन्धे॑। स॒प्तद॑शशरावो भवति।
स॒प्तद॑शः प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑तेरा॒त्ये। क्षी॒रे भ॑वति।
रुच॑मे॒वास्मि॑न्दधाति। सर्पि॑ष्वा॒न्भव॑ति मे॒ध्य॒त्वाय॑।
बा॒र॒हस्प॑त्यो वा ए॒ष दे॒वता॑या॥ ३८॥

यो वाजपेयेन यजते। बारुहस्पत्य एष चरुः।
 अश्वान्त्सरिष्यतः ससृषश्चाव घ्रापयति। यमेव ते वाजं
 लोकमुञ्जयन्ति। तमेवाव रुन्धे। अजीजिपत वनस्पतय इन्द्रं
 वाजं विमुच्यध्वमिति दुन्दुभीन् विमुञ्चति। यमेव ते वाजं
 लोकमिन्द्रियं दुन्दुभय उञ्जयन्ति। तमेवाव रुन्धे॥३९॥

अभिजयति वा एषा वाग्दीयन्तेऽस्मे युनक्ति गमयति य आजिं धावन्ति भवति देवतयाऽष्टौ च॥—[६]

तार्प्यं यजमानं परिधापयति। यज्ञो वै तार्प्यम्।
 यज्ञेनैवैनं समर्धयति। दर्भमयं परिधापयति। पवित्रं
 वै दर्भाः। पुनात्येवैनम्। वाजं वा एषोऽवरुरुत्सते। यो
 वाजपेयेन यजते। ओषधयः खलु वै वाजः। यद्दर्भमयं
 परिधापयति॥४०॥

वाजस्यावरुद्धौ। जाय एहि सुवो रोहावेत्याह। पत्न्या एवैष
 यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्यै। सप्तदशारत्निर्यूपो भवति।
 सप्तदशः प्रजापतिः। प्रजापतेरात्यै। तूपरश्चतुरश्रिर्भवति।
 गौधूमं चषालम्। न वा एते ब्रीहयो न यवाः। यद्गोधूमाः॥४१॥

एवमिव हि प्रजापतिः समृद्धौ। अथो अमुमेवास्मै
 लोकमन्नवन्तं करोति। वासोभिर्वेष्टयति। एष वै यजमानः।
 यद्यूपः। सर्वदेवत्यं वासः। सर्वाभिरेवैनं देवताभिः समर्धयति।
 अथो आक्रमणमेव तथ्सेतुं यजमानः कुरुते। सुवर्गस्य
 लोकस्य समृद्धौ। द्वादश वाजप्रसवीयानि जुहोति॥४२॥

द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरमेव प्रीणाति। अथो

संवत्सरमेवास्मा उपदधाति। सुवर्गस्य लोकस्य समंष्ट्यै।
दशभिः कल्पै रोहति। नव वै पुरुषे प्राणाः। नाभिर्दशमी।
प्राणानेव यथास्थानं कल्पयित्वा। सुवर्गं लोकमेति। एतावद्धै
पुरुषस्य स्वम्॥४३॥

यावत्प्राणाः। यावदेवास्यास्ति। तेन सह सुवर्गं लोकमेति।
सुवर्देवाः अगन्मेत्याह। सुवर्गमेव लोकमेति। अमृता
अभूमेत्याह। अमृतमिव हि सुवर्गो लोकः। प्रजापतेः प्रजा
अभूमेत्याह। प्राजापत्यो वा अयं लोकः। अस्मादेव तेन
लोकात्रैति॥४४॥

समहं प्रजया सं मया प्रजेत्याह। आमेवैतामा शास्ते।
आसपुटैर्घन्ति। अन्नं वा इयम्। अन्नाद्यैर्नैवेनः समर्धयन्ति।
ऊषैर्घन्ति। एते हि साक्षादन्नम्। यदूषाः। साक्षादेवैनमन्नाद्यैर्न
समर्धयन्ति। पुरस्तात्प्रत्यञ्चं घन्ति॥४५॥

पुरस्ताद्धि प्रतीचीनमन्नमद्यते। शीर्षतो घन्ति। शीर्षतो
ह्यन्नमद्यते। दिग्भ्यो घन्ति। दिग्भ्य एवास्मा अन्नाद्यमवरुन्धते।
ईश्वरो वा एष पराङ्मुदधः। यो यूपः रोहति।
हिरण्यमध्यवरोहति। अमृतं वै हिरण्यम्। अमृतं
सुवर्गो लोकः॥४६॥

अमृतं एव सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठति। शतमानं भवति।
शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति।
पुष्ट्यै वा एतद्रूपम्। यदजा। त्रिः संवत्सरस्यान्यान्यशून्यरि

प्रजायते। बस्ताजिनमध्यवं रोहति। पुष्ट्यामेव प्रजनने प्रति
तिष्ठति॥४७॥

परिधापयति गोधूमां जुहोति स्वं नेति प्रत्यञ्चं ग्रन्थि लोको नवं च॥—[७]

सप्तान्नहोमाञ्जुहोति। सप्त वा अन्नानि। यावन्त्येवान्नानि।
तान्येवाव रुन्धे। सप्त ग्राम्या ओषधयः। सप्तरण्याः।
उभर्यौषामवरुद्धौ। अन्नस्यान्नस्य जुहोति। अन्नस्यान्नस्या-
वरुद्धौ। यद्वाजपेययाज्यनवरुद्धस्याश्नीयात्॥४८॥

अवरुद्धेन व्यृद्धेत। सर्वस्य समवदायं जुहोति।
अनवरुद्धस्यावरुद्धौ। औदुम्बरेण स्रुवेण जुहोति।
ऊर्वा अन्नमुदुम्बरः। ऊर्ज एवान्नाद्यस्यावरुद्धौ।
देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह। सवितृप्रसूत एवैनं
ब्रह्मणा देवताभिरभिषिञ्चति। अन्नस्यान्नस्याभिषिञ्चति।
अन्नस्यान्नस्यावरुद्धौ॥४९॥

पुरस्तात्प्रत्यञ्चमभिषिञ्चति। पुरस्ताद्धि प्रतीचीनमन्नमद्यतै।
शीर्षतोऽभिषिञ्चति। शीर्षतो ह्यन्नमद्यतै। आ मुखादन्वव-
स्त्रावयति। मुखत एवास्मा अन्नाद्यं दधाति। अग्नेस्त्वा
साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह। एष वा अग्नेः सवः।
तेनैवेनमभिषिञ्चति। इन्द्रस्य त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामी-
त्याह॥५०॥

इन्द्रियमेवास्मिन्नेतेन दधाति। बृहस्पतैस्त्वा साम्राज्येनाभि-
षिञ्चामीत्याह। ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः। ब्रह्मणैवेनमभि-
षिञ्चति। सोमग्रहाश्चावदानीयानि चत्विग्भ्य उपहरन्ति।

अमुमेव तैर्लोकमन्नवन्तं करोति। सुराग्रहाःश्चानवदानीयानि
च वाजसृद्धः। इममेव तैर्लोकमन्नवन्तं करोति। अथो
उभर्याष्वेवाभिषिच्यते। विमाथं कुर्वते वाजसृतः॥५१॥

इन्द्रियस्यावरुद्धौ। अनिरुक्ताभिः प्रातः सवने स्तुवते।
अनिरुक्तः प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। वाजवतीभिर्माध्यं
दिने। अन्नं वै वाजः। अन्नमेवाव रुन्धे। शिपिविष्ट-
वतीभिस्तृतीयसवने। यज्ञो वै विष्णुः। पशवः शिपिः। यज्ञ
एव पशुषु प्रति तिष्ठति। बृहदन्त्यं भवति। अन्तमेवैनं
श्रियै गमयति॥५२॥

अश्वीयादन्नस्यान्नस्यावरुद्धा इन्द्रस्य त्वा साम्राज्येनाभिषिच्यमीत्याह वाजसृतः शिपिस्त्रीणि च॥———[८]

नृषदं त्वेत्याह। प्रजा वै नृन्। प्रजानामेवैतेन सूयते।
द्रुषदमित्याह। वनस्पतयो वै द्रु। वनस्पतीनामेवैतेन सूयते।
भुवनसदमित्याह। यदा वै वसीयान्भवति। भुवनमगन्निति
वै तमाहुः। भुवनमेवैतेन गच्छति॥५३॥

अप्सुषदं त्वा घृतसदमित्याह। अपामेवैतेन घृतस्य
सूयते। व्योमसदमित्याह। यदा वै वसीयान्भवति।
व्योमागन्निति वै तमाहुः। व्योमेवैतेन गच्छति। पृथिविषदं
त्वाऽन्तरिक्षसदमित्याह। एषामेवैतेन लोकानां सूयते।
तस्माद्वाजपेययाजी न कश्चन प्रत्यवरोहति। अपीव हि
देवतानां सूयते॥५४॥

नाकसदमित्याह। यदा वै वसीयान्भवति। नाकमगन्निति वै

तमाहुः। नाकमेवैतेन गच्छति। ये ग्रहाः पञ्चजनीना इत्याह।
पञ्चजनानामेवैतेन सूयते। अपाः रसमुद्वयसमित्याह।
अपामेवैतेन रसस्य सूयते। सूर्यरश्मिः समाभूतमित्याह
सशुक्रत्वाय॥५५॥

गच्छति सूयते नव च॥

[९]

इन्द्रो वृत्रं हत्वा। असुरान्पराभाव्य। सोऽमावास्यां
प्रत्यागच्छत्। ते पितरः पूर्वद्युरागच्छन्। पितृन् यज्ञो-
ऽगच्छत्। तं देवाः पुनरयाचन्त। तमेभ्यो न पुनरददुः।
तेऽब्रुवन्वरं वृणामहे। अथ वः पुनर्दास्यामः। अस्मभ्यमेव
पूर्वेद्युः क्रियाता इति॥५६॥

तमेभ्यः पुनरददुः। तस्मात्पितृभ्यः पूर्वद्युः क्रियते। यत्पितृभ्यः
पूर्वेद्युः करोति। पितृभ्य एव तद्यज्ञं निष्क्रीय यजमानः
प्रतनुते। सोमाय पितृपीताय स्वधा नम इत्याह। पितुरेवाधि
सोमपीथमव रुन्धे। न हि पिता प्रमीयमाण आहृष सोमपीथ
इति। इन्द्रियं वै सोमपीथः। इन्द्रियमेव सोमपीथमव रुन्धे।
तेनेन्द्रियेण द्वितीयां जायामभ्यश्नुते॥५७॥

एतद्वै ब्राह्मणं पुरा वाजवश्रवसा विदामंक्रन्। तस्मात्ते
द्वेद्वै जाये अभ्याक्षत। य एव वेद। अभि द्वितीयां
जायामश्नुते। अग्रये कव्यवाहनाय स्वधा नम इत्याह।
य एव पितृणामग्निः। तं प्रीणाति। तिस्र आहुतीर्जुहोति।
त्रिर्निदधाति। षट्सम्पद्यन्ते॥५८॥

षड्वा ऋतवः। ऋतूनेव प्रीणाति। तूष्णीं मेक्षणमादधाति।
अस्ति वा हि षष्ठ ऋतुर्न वा। देवान् वै पितृन्प्रीतान्। मनुष्याः
पितरोऽनु प्रपिपते। तिस्र आहुतीर्जुहोति। त्रिर्निदधाति।
षट्थसम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः॥५९॥

ऋतवः खलु वै देवाः पितरः। ऋतूनेव देवान्पितृन्प्रीणाति।
तान्प्रीतान्। मनुष्याः पितरोऽनु प्रपिपते। सकृदाच्छिन्नं
बर्हिर्भवति। सकृदिव हि पितरः। त्रिर्निदधाति। तृतीये वा
इतो लोके पितरः। तानेव प्रीणाति। पराङ्मावर्तते॥६०॥

ह्रीका हि पितरः। ओष्मणो व्यावृत उपास्ते। ऊष्मभागा हि
पितरः। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। प्राश्या (३) न प्राश्या (३)
मिति। यत्प्राश्नीयात्। जन्यमन्नमद्यात्। प्रमायुकः स्यात्।
यन्न प्राश्नीयात्। अहविः स्यात्॥६१॥

पितृभ्य आवृश्चेत। अवघ्रेयमेव। तन्नेव प्राशितं नेवाप्राशितम्।
वीरं वा वै पितरः प्रयन्तो हरन्ति। वीरं वा ददति। दशां
छिनत्ति। हरणभागा हि पितरः। पितृनेव निरवदयते। उत्तरं
आयुषि लोमं छिन्दीत। पितृणां ह्येतरहि नेदीयः॥६२॥

नमस्करोति। नमस्कारो हि पितृणाम्। नमो वः पितरो
रसाय। नमो वः पितरः शुष्माय। नमो वः पितरो जीवाय।
नमो वः पितरः स्वधायै। नमो वः पितरो मन्यवै। नमो वः
पितरो घोराय। पितरो नमो वः। य एतस्मिँल्लोके स्थ॥६३॥

युष्मास्तेऽनु। येऽस्मिँल्लोके। मां तेऽनु। य एतस्मिँल्लोके
स्थ। यूयं तेषां वसिँष्टा भूयास्त। येऽस्मिँल्लोके। अहं तेषां
वसिँष्ठो भूयासमित्याह। वसिँष्ठः समानानां भवति। य एवं
विद्वान्पितृभ्यः करोति। एष वै मनुष्याणां यज्ञः॥६४॥

देवानां वा इतरे यज्ञाः। तेन वा एतत्पितृलोके चरति।
यत्पितृभ्यः करोति। स ईश्वरः प्रमेतोः। प्राजापत्ययर्चा
पुनरैति। यज्ञो वै प्रजापतिः। यज्ञेनैव सह पुनरैति।
न प्रमायुको भवति। पितृलोके वा एतद्यजमानश्चरति।
यत्पितृभ्यः करोति। स ईश्वर आर्तिमार्तोः। प्रजापतिस्त्वावेनं
तत् उन्नैतुमर्हतीत्याहुः। यत्प्राजापत्ययर्चा पुनरैति। प्रजा-
पतिरेवेनं तत् उन्नयति। नार्तिमार्च्छति यजमानः॥६५॥

इत्यंशुते पद्यन्ते पद्यन्ते षड्वा ऋतवां वर्ततेऽहविः स्यान्नेदीयः स्थ यज्ञो यजमानश्चरति यत्पितृभ्यः करोति पञ्च
च॥

[१०]

देवासुरा अग्नीषोमयोर्देवा वै यथादर्शं देवा वै यदन्यैर्ग्रहैर्ब्रह्मवादिनो नाग्निष्टोमो न सावित्रं
देवस्याहं तार्ष्यं सप्तान्नहोमानृषदं त्वेन्द्रो वृत्रं हत्वा दशं॥१०॥

देवासुरा वाज्यैवेनं तस्माद्वाजपेययाजी देवस्याहं वाजस्यावरुद्धा इन्द्रियमेवास्मिन् ह्रीका
हि पितरः पञ्चषष्टिः॥६५॥

देवासुरा यजमानः॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके तृतीयः
प्रपाठकः समाप्तः॥

---

 generated on **September 7, 2024**

Downloaded from

 <http://stotrasamhita.github.io> | [StotraSamhita](#) | [Credits](#)